ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Jeřábka a soudkyň JUDr. Evy Kotrbaté a JUDr. Nataši Loužilové ve věci

žalobců: a) [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalovanému: **Myslivecký spolek Líně, z. s.**, IČO 67106323
sídlem Havířská 627, 330 21 Líně

pro 65 894 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobců proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 8. 3. 2022, č. j. 8 C 251/2021-36

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně žalobu žalobců na zaplacení částky 65 894 Kč zamítl (výrok I). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Žalobu odůvodnil odkazem na ustanovení § 55 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a § 654 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. Žalobci byli povinni uplatnit svůj nárok na náhradu škody způsobenou zvěří ve lhůtě 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla (tj. v červnu 2020) s tím, že současně měli

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Halíková.

vyčíslit výši škody, případně měli škodu vůči žalovanému v této lhůtě uplatnit a současně žalovanému jako uživateli honitby sdělit, že škodu lze vyčíslit až v době sklizně. Pokud by poškození takto učinili, běžela by jim pro vyčíslení škody další lhůta 15 dní po provedené sklizni. Žalobci, jakožto poškození, škodu v uvedené lhůtě neuplatnili a ani žalovanému neposkytli uvedené sdělení. Nárok na náhradu škody způsobené zvěří uplatnili vůči žalovanému až dopisem ze dne 2. 9. 2020, tedy nejméně 2 měsíce od doby, kdy škoda vznikla. Nadto ke sklizni došlo dle sdělení žalobců v měsících srpen až září 2020, žalobci však žalovanému vyčíslili škodu na pozemcích až dopisem ze dne 20. 12. 2020, tedy téměř po 4 měsících po provedené sklizni. Jejich nárok na náhradu škody způsobené zvěří tak zanikl, neboť žalobci v předepsané lhůtě požadavek na nahrazení škody u uživatele honitby (žalovaného) neuplatnili. Konečně od specifikace škody dopisem z 20. 12. 2020 do podání žaloby dne 16. 9. 2021 uplynula marně tříměsíční lhůta podle § 55 odst. 3 zákona o myslivosti. Žalobcům tak nárok na náhradu škody způsobené zvěří zanikl, a proto nezbylo, než žalobu v celém rozsahu zamítnout. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalobci včas odvolání. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že nároky na náhradu škody včas neuplatnili. Trvají na uhrazení částky 65 894 Kč, na vrácení soudního poplatku 3 295 Kč, na zaplacení doporučených dopisů mysliveckému spolku a na zrušení daní na 5 let. Nehodlají tolerovat, aby se na nich žalovaná strana obohacovala.

3. Žalovaný ve vyjádření k odvolání považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný a navrhl jeho potvrzení.

4. K odvolání žalobců odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., a to včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Přihlédl k obsahu odvolání žalobců i k vyjádření žalovaného k tomuto odvolání a dospěl k závěru, že odvolání není možno považovat za důvodné.

5. Soud prvního stupně provedl důkazní řízení v rozsahu postačujícím pro zjištění skutkového stavu věci. Ze správně zjištěného skutkového stavu dovodil i právní závěry, s nimiž se odvolací soud ztotožňuje. Pro stručnost je možno na vyčerpávající odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně plně odkázat.

6. Podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla. Podle § 55 odst. 2 současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni. Podle § 55 odst. 3 poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu. Podle § 55 odst. 4 nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozeným uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 – 3.

7. V posuzované věci nebylo zpochybněno, že žalovaným vznikla škoda na zemědělských pozemcích a plodinách způsobená zvěří. Při uplatnění nároku na náhradu škody způsobenou zvěří je však třeba dodržet lhůty vymezené § 55 zákona o myslivosti. Prvoinstanční soud správně uzavřel, že nárok žalobců dle § 55 odst. 4 zákona o myslivosti zanikl, neboť žalobci v zákonem vymezených lhůtách svůj nárok neuplatnili. Této skutečnosti si ostatně žalobci mohli být vědomi, když ještě před podáním žaloby svůj případ medializovali; i v rámci tohoto postupu však byli upozorněni na zřejmé promeškání lhůt k uplatnění nároku.

8. Žalobci svůj nárok na náhradu škody vzniklé v červnu (případně i následně) 2020 uplatnili

dopisem z 2. 9. 2020. Protože podle vlastního tvrzení žalobců ke sklizni mělo dojít v srpnu, respektive září 2020, bylo na žalobcích, aby škodu žalovanému vyčíslili do 15 dnů od sklizně, tedy nejpozději do 15. 10. 2020. Žalobci však škodu vyčíslili až dopisem ze dne 20. 12. 2020, tedy po uplynutí lhůty vymezené v § 55 odst. 2 zákona o myslivosti. Pokud žalobu na náhradu škody uplatnili až 16. 9. 2021, učinili tak po uplynutí tříměsíční lhůty uvedené v § 55 odst. 3 zákona o myslivosti. Nárok žalobců tak zanikl (§ 55 odst. 4 zákona o myslivosti). Soud prvního stupně tedy nepochybil, pokud žalobu žalobců zamítl. Odvolací soud jeho rozsudek jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil, a to včetně zákonu odpovídajícímu výroku o nákladech řízení.

9. Úspěšnému žalovanému náklady odvolacího řízení nevznikly, respektive žádné neuplatnil, proto bylo rozhodnuto tak, že na jejich náhradu nemá žádný z účastníků právo (§ 142 odst. 1, § 224 o. s. ř.).

Poučení:

Pokud by rozsudek odvolacího soudu závisel na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, bylo by proti rozsudku odvolacího soudu přípustné dovolání, které by bylo třeba podat do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-sever.

Plzeň 17. srpna 2022

JUDr. Zdeněk Jeřábek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Halíková.